

AdRem

Nummer 4, Juli 2025, Jaargang 45

Inhoud

Wat er allemaal aan de hand was	2	Twee hobby's gemakkelijk te combineren	9
In memoriam: Anke Waalderbos	4	Steengoed	10
Plant van de maand Juni	5	Met een boekje in een hoekje	13
Fotogalerij	7	Uit de oude doos	14
Fotogalerij	8	Onder ons gezegd	15
Wilde mutanten	9	Jaarprogramma 2025	16

Succulenta—Afdeling “De Achterhoek”

Opgericht september 1975

Bestuur

Verenigingsavonden:

Iedere tweede donderdagavond van de maand in "Kruidenhof te Mallum" In Eibergen. Aanvang 20:00 uur.

Contributie:

Lidmaatschap € 20,- per jaar.

Naast de contributie voor de afdeling, moet er ook nog € 30,- contributie aan de landelijke vereniging "Succulenta" betaald worden.

Informatie:

Voor informatie over de vereniging kunt u op de hiernaast staande adressen terecht, of op de verenigingsavonden zoals hierboven vermeld staat.

Voorzitter:

Theo Rengelink
Geleijnsestraat 48
7009 KE Doetinchem
0314 324154

Secretaresse:

Annie Heijnen,
Kuipersweg 9
7107 BC Winterswijk
0543 564314

Penningmeester:

Diddy Hoogstraten
Rozenkamp 8
7151 VN Eibergen
0545 472778

Leden:

Trudy Welman
Julianastraat 17
7161 CP Neede
0545 295813

Jurrie Hardiek,
M. Krusemanstraat
122
7513 HM Enschede
053 4301499

Foto voorpagina: *Botanische tuin Tartu (Estland)* (gemaakt door Trudy)

Wat er allemaal aan de hand was

De vakantie naar Sardinië was geweldig: prachtig weer, veel wilde orchideeën én zelfs een schildpad gezien! Dit keer kwam ik opvallend veel bloeiende cactussen tegen in potjes en balkonbakken. Ik denk erover om hierover een lezing samen te stellen. Voor nu houd ik het verder bij cactus gerelateerde zaken.

Half maart ben ik samen met Henk en Albert naar de bijeenkomst van de Boliviaanse vrienden geweest. Het was zoals altijd gezellig én leerzaam. Johan de Vries was er dit keer niet, maar in zijn plaats kregen we een lezing van Johan Pot – misschien bij jullie ook bekend. Hij bracht jaren geleden de cd-roms *Sulcomania* en *Aylosteria* uit. Johan vertelde over zijn eerste reis naar Bolivia in 1986. Hij had zijn oude dia's onlangs gedigitaliseerd en er Boliviaanse folkmuziek onder gezet – heel leuk gedaan. Zelf heb ik ook nog wat foto's van Milan Kurka laten zien, van diens lezing vorig jaar in Tsjechië over *Digitorebutia's* in Argentinië. Daarnaast hebben we genoten van de mooie verzameling van onze gastheer Dielis. Al met al een zeer geslaagde en inspirerende dag.

Eind maart ben ik naar de voorjaarsbijeenkomst in Thal geweest, georganiseerd door de Freundeskreis Echinopsean. Deze bijeenkomsten zijn altijd de moeite waard: boeiende lezingen, goede gesprekken en veel inhoudelijke discussies. Toch blijkt een weekend met zo'n 25 enthousiaste mensen eigenlijk te kort – achteraf denk je altijd: "O, die had ik nog wat willen vragen," of "met hem heb ik nauwelijks gesproken." Gelukkig bood het cactusuitje van deze club uitkomst: op 24 mei bezochten we samen de kwekerij van Andreas Wessner in Muggensturm.

Vrijdagmiddag reed ik eerst naar Karl Fickenschier in Marburg, waar ik zijn indrukwekkende verzameling bekeek: duizenden bloeiende *Aylostera*'s! Daarna mocht ik een aantal *Rebutia*'s uitzoeken uit de collectie van Rolf Märtin, een clublid dat helaas door ziekte moet stoppen. Mooie oude planten, langzaam gegroeid in veel te kleine potjes – maar volledig gezond en zonder beestjes. Ook heb ik nog wat zaailingen van Karl uitgezocht, en toen vertrokken we samen naar Rastatt, nog zo'n 2,5 uur rijden. Daar ingecheckt bij het hotel, samen met een paar andere leden, en daarna wat gegeten.

Zaterdagochtend bezochten we cactuskweker Wessner. Dit is een oud familiebedrijf, zoals er meerdere in Duitsland zijn. In oude Succulenta's kom je de naam Willi Wessner nog wel tegen – waarschijnlijk de vader van de huidige eigenaar Andreas. Andreas is een bevlogen liefhebber met veel contacten in de cactuswereld en veel reiservaring in Zuid-Amerika.

Foto 1: *Aylostera*'s bij Karl Fickenschier

Foto 2: Cactuskwekerij Wessner

Een van zijn contacten was Rolf Berz, een markante veldloper die helaas onlangs is overleden. Andreas heeft het merendeel van diens collectie overgenomen – waaronder een aantal planten die waarschijnlijk nieuw zijn voor de wetenschap. Ons doel was om deze Berz-planten te bekijken en DNA-stalen te nemen. Deze worden geanalyseerd aan de Universiteit van Wenen door Michael Barfuss, een botanicus en clublid. Karl heeft 32 stalen genomen van alles wat nieuw of afwijkend leek. Ook wij, als liefhebbers, kregen een scalpel en zakjes mee en mochten naar hartenlust stekjes nemen. Daar heb ik samen met Stephan goed gebruik van gemaakt – ik ging naar huis met een kratje vol bijzondere stekjes. Volgens Karl gaat het waarschijnlijk om minstens drie nieuwe soorten.

Als de resultaten van de DNA-analyse binnen zijn, zal Michael Barfuss de soorten mogelijk officieel beschrijven. Na afloop reden we terug naar Marburg, daar wat gegeten, de planten ingeladen en rond half elf 's avonds was ik weer thuis. Drukke dagen – maar wat een genot: interessante mensen en nog mooiere planten!

Op Hemelvaartsdag bezocht Johan de Vries, ik samen met Henk en Jos, een langgekoesterde wens. Johan is een bekende veldloper die jarenlang planten en zaden verzamelde in de natuur. Vorig jaar maakte hij zijn laatste reis; zijn gezondheid laat zulke tochten nu niet meer toe.

We begonnen in zijn grote tunnelkas, vol prachtige *Sulcorebutia*'s – alles keurig in het gelid en brandschoon. Daarna bezochten we nog twee kleinere kassen: één met eigen in het veld

verzamelde planten en één met *Rebutia*'s en *Aylosteria*'s. Na drie uur rondkijken begonnen we aan de terugreis – een stuk rijker aan stekken, planten én verhalen.

Vorige week kwam ook nog mijn bestelling binnen van Ladislav Fischer, een bekende veldloper uit Tsjechië. Ik heb nu zelfs een *Rebutia fischeriana* van meneer Fischer zelf – dat is toch geweldig!

Ik ben de laatste tijd dus vooral druk met oppotten, naambordjes schrijven en alles invoeren in de computer. Mijn lidmaatschap van de Velpse stenenclub (de dramaclub) heb ik maar opgezegd. Het leven is te kort om ruzie te maken op een hobbyclub.

Wat hebben wij dan toch een leuk en hecht groepje vrienden bij elkaar, denk ik dan weer.

Theo

In memoriam: Anke Waalderbos

Op woensdag 11 juni is ons gewaardeerde clublid Anke Waalderbos overleden. Zij werd in 1987 lid van onze vereniging en bleef tot begin 2024 actief betrokken. Daarmee heeft ze vrijwel het hele bestaan van onze club meegemaakt – een echte oudgediende.

Ze had een uitgesproken voorkeur voor vetplanten en was bepaald geen groot liefhebber van “die stekkedinge”, zoals ze cactussen liefkozend noemde.

Toch zegt het veel over haar én over de club dat we elkaar wisten te vinden in de gedeelde liefde voor planten. Je hoeft niet gek te zijn op prikkers om samen een fijne tijd te hebben – en dat hadden we.

Foto 3: Anke heeft alle aandacht tijdens een rotsplantendag in Utrecht

We hebben veel mooie herinneringen aan haar. Anke ging vrijwel altijd mee op het jaarlijkse clubuitje: een dag waarop stekjes en plantjes werden opgesnord, maar die vooral draaide om gezelligheid met vrienden. In de hoogtijdagen van de club, in de jaren negentig, hielp ze trouw mee met de vele beurzen en tentoonstellingen. Ze stak graag de handen uit de mouwen.

En als er tijdens een gezamenlijk etentje luidruchtige kinderen aanwezig waren, draaide zij haar hand er niet voor om ze in duidelijke bewoordingen tot de orde te roepen: “Anders krijg je een pak voor je broek van mij!” klonk het dan, met een knipoog!

Ook tijdens de clubavonden was ze vaak van de partij – altijd vrolijk en leergierig. En ook al was ze wars van prikkels, een mooie cactus kon haar stiekem toch best bekoren.

Daarnaast was ze ook enthousiast over rotsplanten. Met Trudy, Annie en in het begin ook met Willy (zus van Annie) bezocht ze jarenlang rotsplantendagen en open tuinen. Thuis had ze zowel een kasje als een prachtige (rots)tuin. Anke was kortom een échte plantenliefhebber, met een brede belangstelling.

Zelfs toen haar gezondheid achteruitging, bleef ze op de avonden haar warme zelf – alleen wat rustiger.

We wensen Hein en alle nabestaanden veel sterkte toe.

Namens de vereniging: we zullen haar missen en nog vaak met warmte aan haar denken.

Plant van de maand Juni

RB 60

Foto 4: RB 60

Na een paar maanden overgeslagen te hebben, wil ik deze keer toch weer een bijzondere plant voorstellen: een exemplaar dat nog zonder officiële naam door het leven gaat: RB 60.

Deze plant is al enige tijd verkrijgbaar, onder andere bij kwekerij Wessner in Duitsland. Zelf was ik hem nog niet eerder tegengekomen, maar na mijn bezoek aan Wessner mag ik me de gelukkige eigenaar noemen van een nog niet beschreven soort.

RB 60 is een zogenaamd **veldnummer**. Zo'n veldnummer word toegekend door een veldloper - iemand die ter plaatse in cactusgebieden planten verzamelt en documenteert. Een voorbeeld is het veldnummer WR, van de Oostenrijkse veldloper Walter Rausch (inmiddels overleden). Zo'n nummer correspondeert met een vindplaats die in de veldnummerlijst is opgenomen, idealiter met GPS-coördinaten, of in elk geval met plaats en land. Hoe ouder het verzamelmoment, hoe vager vaak de locatie. Honderd jaar geleden vonden ze "Argentinië" vaak al specifiek genoeg.. Ook vandaag de dag zijn de plaatsaanduidingen soms gebrekkig – zeker bij de veldnummers van Rolf Berz, waar RB 60 er één van is. Deze planten zijn waarschijnlijk zo'n 25 jaar geleden verzameld.

RB staat voor **Rolf Berz**, een zeer eigenzinnige veldloper die meer met klimgordel en rugzak door de bergen trok dan met de auto. Hij sprak nogal laatdunkend over mensen die hun veldwerk vanuit de auto deden en beschouwde zichzelf als een 'echte' veldloper. Jammer genoeg verzamelde hij vooral voor eigen gebruik en liet hij bij zijn veldnummers vaak nauwelijks locatiegegevens achter. Na zijn overlijden kwamen zijn planten terecht bij kweker **Andreas Wessner**, die ze zorgvuldig heeft gecontroleerd, vermeerderd en verder verspreid.

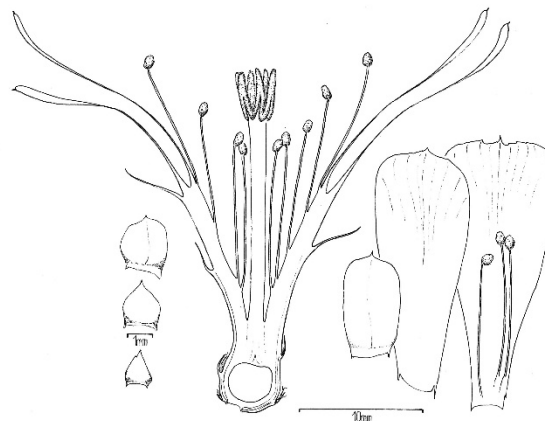

Foto 5: Bloemsnedetekening door Rolf Weber

Via Wessner kwamen deze planten onder de aandacht van **Rolf Weber**, lid van de Freundeskreis Echinopseen en een groot liefhebber van *Rebutia*'s. Op de najaarsbijeenkomst in Thal in oktober 2024 hield hij hierover een lezing. Helaas kon ik daar vanwege griep niet bij zijn, maar Rolf Weber was zo vriendelijk om zijn presentatie, inclusief foto's, met mij te delen.

Foto 6: RB 60

De plant zelf is een redelijk klein blijvend plantje met een penwortel en vormt langzaam door spruiten een groep. De leden worden zo'n 2 á 3 cm. dik en tot zo'n 10 cm. lang. De precieze herkomst is onbekend, maar vermoedelijk gaat het Noord-Argentinië of Zuid-Bolivia, regio's waar Berz veel actief was (meer dan 800 veldwerk!). Boven de boomgrens, op hoogtes vanaf 2000 meter, dus echte alpiene planten. De plant heeft tot 14 doorns per areool, tot 20 mm lang, met één tot twee middendoorns. De bloemen zijn tot 4 cm

groot en helder rood van kleur.

Op het eerste gezicht lijkt RB 60 sterk op een *Digitorebutia*, zoals *R. pygmaea*, maar DNA onderzoek door **Michael Barfuss** aan één plant wees uit dat het toch om een echte *Rebutia* gaat, verwant aan soorten als *R. minuscula* en *R. xanthocarpa*. Na het bezoek aan Wessner worden er nu meer planten met veldnummers zoals RB 60 onderzocht op verwantschap via DNA-analyse. Als de uitslagen bekend zijn, krijgen we hopelijk meer duidelijkheid over de relaties binnen deze groep.

Hoe dan ook is RB 60 een leuke plant, die het zeker verdient om ooit een officiële naam te krijgen. En wie weet, misschien is dat binnenkort al het geval. Als ik meer hoor, zal ik dat natuurlijk met jullie delen!

Theo

Fotogalerij

Verzorgd door Theo.

Foto 7: *Digitorebutia's*

Foto 8: *Echinocereus coccineus*

Foto 9: Planten bij Wessner

Foto 10: *Tricho's* bij Wessner

Foto 11: Planten in de moestuin

Foto 12: *Vatricania geuntherii* bij Wessner

Fotogalerij

Verzorgd door Annie.

Foto 13: *Astrophytum*

Foto 14: *Gymnocalicium*

Foto 15: Overzicht kas

Foto 16: *Parodia occulta*

Foto 17: *Parodia*

Foto 18: *Rebutia*

Wilde mutanten

Eulychnia sp. cristaat

Eulychnia is een geslacht van zuilcactussen met vaak een bossige groeiwijze en lange, indrukwekkende doorns. Ze zijn afkomstig uit de Andes van Zuid-Amerika, voornamelijk uit Chili, als ik het goed heb. In cultuur kom je ze niet heel vaak tegen, waarschijnlijk omdat ze al vrij snel veel ruimte nodig hebben.

Deze fraaie plant van een soort die mij onbekend is, staat al jarenlang bij Tonnie en Bennie in de volle grond van hun cactuskas uitgeplant. Hij lijkt het daar uitstekend naar zijn zin te hebben, want de groei is krachtig. De witte areolen zijn een feest voor het oog. Dankzij de ligging – een eindje van het pad – vormen de lange stekels voor niemand een bezwaar.

Foto 19: *Eulychnia* sp.

Foto 20: *Eulychnia* sp. cristaat

Afgelopen zomer viel me op dat er aan één kant van de plant een cristaatgroei ontstaan was. Tijdens de koffie vertelde ik dat aan Tonnie. Volgens haar was die groei spontaan en vrij recent ontstaan; de plant was in elk geval ooit zonder afwijking geplant.

Omdat ik niet weet om welke soort *Eulychnia* het precies gaat, voeg ik bij dit stukje een foto van de normale kant van de plant toe, én een van de cristaatgroei.

Theo

Twee hobby's gemakkelijk te combineren

Ook deze maand weer drie mooie en bijzondere planten uit onze eigen inheemse flora.

Als eerste een inheemse orchidee: de Grote keverorchis (*Neottia ovata*, synoniem: *Listera ovata*), behorend tot de orchideeënfamilie (*Orchidaceae*). Tot voor kort stond deze soort bekend onder de naam *Listera ovata*. Je vindt deze bescheiden plant in eiken- en beukenbossen op voedselrijke bodems. Door zijn groene bloemen valt hij nauwelijks op. De plant heeft twee ronde bladeren en wordt in Duitsland treffend “Tweeblad” genoemd. De bloei vindt plaats in mei en juni en de plant kan tot zo’n halve meter hoog worden. Het is een vrij algemeen voorkomende soort.

De geslachtsnaam *Neottia* komt uit het Grieks en betekent 'vogelnest', een verwijzing naar de vorm van de wortelstok. *Ovata* betekent 'eivormig', naar de vorm van de bladeren.

Foto 21: *Sparganium emersum*

De tweede plant is de Kleine egelkop (*Sparganium emersum*), uit de egelkopfamilie (*Sparganiaceae*). Dit is een overblijvende water- of oeverplant. Tijdens de bloei vallen de gele bolvormige bloeiwijzen op. Na de bloei ontwikkelen zich steenvruchten met een harde pit. De bloeitijd loopt van juni tot september en de plant kan een hoogte van ongeveer 60 cm bereiken. De Kleine egelkop wordt vaak aangeplant in vijvers vanwege zijn sierwaarde. De geslachtsnaam *Sparganium* is afgeleid van het Griekse 'sparganon', wat 'lint' betekent, en *emersum* betekent 'boven het water uitstekend'.

Tot slot de Slangenwortel (*Calla palustris*), uit de aronskelkfamilie (*Araceae*). Ook dit is een waterplant die

zowel aan de oever als in ondiep water groeit. De plant valt op door zijn witte bloemen, rode bessen en paarse zaden. Slangenwortel kan tot 30 cm hoog worden en is giftig. In Nederland is deze soort inmiddels vrij zeldzaam geworden. Er zijn twee bloeiperioden: van mei tot juni en opnieuw van augustus tot september. De geslachtsnaam *Calla* is afgeleid van het Griekse *kalos*, wat 'prachtig' betekent, en *palustris* betekent 'moerasbewoner'.

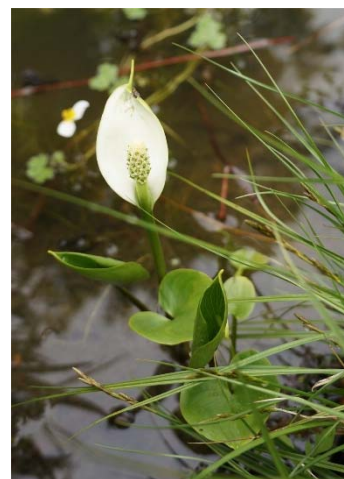

Foto 22: *Calla palustris*

Dat was het weer voor deze keer. Ik wens iedereen een fijne vakantie en een goede thuiskomst!

Jur

Steengoed

Physocarpus opulifolius

Physocarpus opulifolius beter bekend als blaasspirea, is een opvallende heester in de border door zijn kleurrijke bladeren.

Physocarpus opulifolius is een bladverliezende heester uit de rozenfamilie (*Rosaceae*) die van nature voorkomt in Noord-Amerika. De plant dankt zijn Nederlandse naam 'blaasspirea' aan de opgeblazen zaaddozen die zich na de bloei vormen. Deze robuuste heester wordt gewaardeerd om zijn veelkleurige bladeren, rijke bloei en uitstekende winterhardheid.

De cultivar *P. 'Amber Jubilee'* is een compacte verschijning die uitgroeit tot ongeveer 1,2 meter hoog en breed. Het bijzondere aan deze variëteit is het voortdurend veranderende bladkleurspel. In het voorjaar verschijnen de bladeren in een warme orangerode tint, die gedurende het seizoen overgaat naar goudgeel en amber. Dit maakt *P. 'Amber Jubilee'* tot een ware blikvanger in de tuin, zelfs wanneer de plant niet in bloei staat. De kleine witte bloempjes verschijnen in juni in dichte, bolvormige schermen van ongeveer 5 cm doorsnede.

Foto 23: *Physocarpus opulifolius* 'Amber Jubilee'

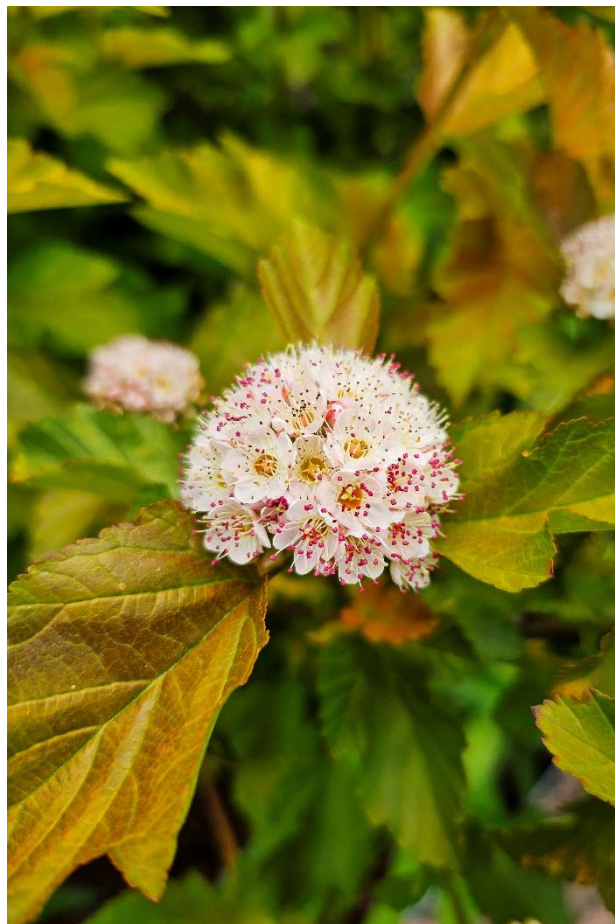

Foto 24: Bloem van *Physocarpus opulifolius* 'Amber Jubilee'

De cultivar *P. 'Tiny Wine'* is de kleinste in de familie en blijft beperkt tot zo'n 90 cm hoogte. Deze struik heeft donkerrode tot bordeauxkleurige bladeren die in de herfst nog intenser van kleur worden. Een mooi contrast is het donkere blad en de roomwitte bloemen in mei-juni. Door zijn compacte groei is hij perfect geschikt voor kleinere tuinen of als accentplant in borders.

Herkomst en verspreiding

De oorspronkelijke soort heeft zijn habitat in de gematigde streken van Noord-Amerika, waar hij in het wild groeit van Canada tot het zuidoosten van de Verenigde Staten. De moderne cultivars zoals *P. 'Amber Jubilee'* en *P. 'Tiny Wine'* zijn het resultaat van jarenlange selectie en kruising door kwekers die op zoek waren naar compactere vormen met intensievere bladkleuren.

Standplaats en grondvereisten

Beide variëteiten gedijen het best op een zonnige tot licht beschaduwde standplaats. Voor de meest intense bladkleuren verdient een zonnige plek de voorkeur. Wat betreft de grond zijn deze heesters zeer tolerant: ze groeien goed in gewone tuingrond, mits deze niet langdurig vochtig is. Een licht zure tot neutrale pH (6,0-7,0) is ideaal, maar ook in licht alkalische grond groeien ze nog uitstekend. Goede drainage is belangrijker dan een rijke bodem.

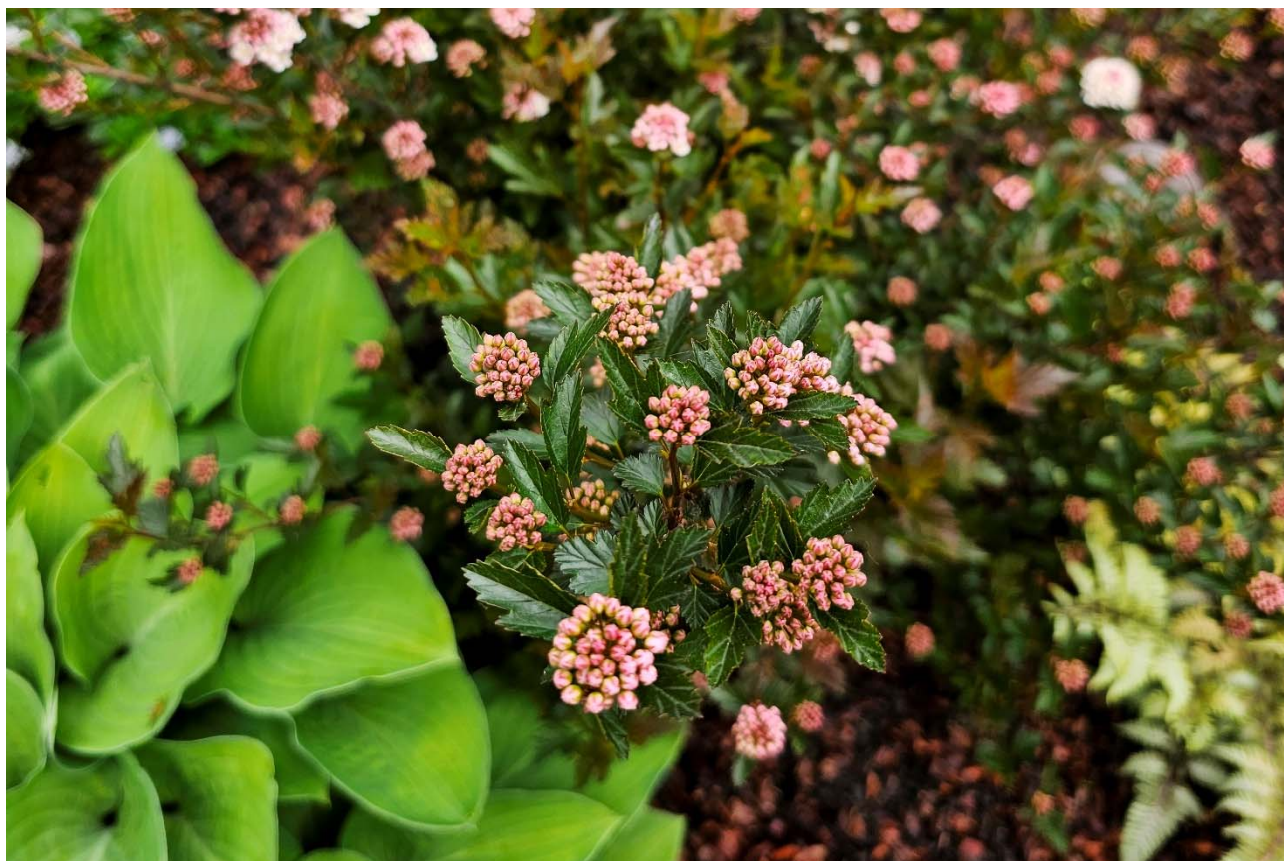

Foto 25: *Physocarpus opulifolius* 'Tiny Wine'

Onderhoud en verzorging

Een van de grote voordelen van *Physocarpus* is het geringe onderhoud. Na de bloei kunnen uitgebloeide bloempluimen worden weggenomen om zaadvorming te voorkomen, hoewel dit niet strikt noodzakelijk is. Een lichte snoei in het vroege voorjaar helpt de vorm te behouden en stimuleert nieuwe groei. Oudere takken kunnen om de paar jaar worden weggenomen om de heester vitaal te houden. Water geven is alleen nodig tijdens langdurige droogteperioden in het eerste jaar na planting.

Winterhardheid

Beide cultivars zijn uitstekend winterhard. Ze kunnen vorst tot -30°C doorstaan zonder problemen. Extra winterbescherming is dan ook niet nodig.

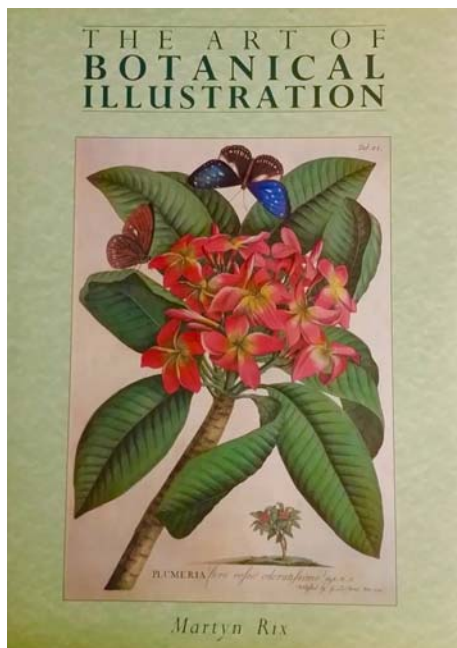
Gebruik in de tuin

P. 'Amber Jubilee' en *P. 'Tiny Wine'* zijn veelzijdig inzetbaar. Ze functioneren uitstekend als solitair, in groepen of als onderdeel van een gemengde border. Hun kleurrijke bladeren vormen een prachtig contrast met groenblijvende planten en hun robuuste karakter maakt ze geschikt voor weinig onderhoud in de tuin. Bovendien trekken de bloemen bijen en andere bestuivende insecten aan, wat bijdraagt aan de biodiversiteit in tuin.

Trudy

Met een boekje in een hoekje

The Art of Botanical Illustration

Dit is het volgende boek over botanische illustraties dat ik van Albert heb ontvangen. Het werd oorspronkelijk in 1981 in Londen uitgegeven; de versie die ik voor me heb, is een Amerikaanse herdruk uit 1990. De auteur is Martyn Rix en het boek werd uitgegeven door Cameron Books. Het telt 225 pagina's en is geschreven in het Engels. Veel van de oorspronkelijke botanische tekeningen in dit boek zijn gebaseerd op het klassieke formaat van 33 bij 51 centimeter.

Zoals ik in mijn vorige recensie al beschreef, gaat het hier om een vergelijkbaar soort boek als het eerdere werk, met één belangrijk verschil: dit boek is in groot formaat uitgegeven en verscheen dertig jaar later. Dankzij de verbeterde druktechnieken en het grotere formaat komen de illustraties veel beter tot hun recht. Hoewel het boekformaat met zijn 25 bij 34 centimeter niet zo groot is als

de oorspronkelijke prenten, is een boek van 33 bij 51 centimeter ook niet bepaald handig om op schoot te houden. De makers hebben een mooie balans gevonden tussen hanteerbaarheid en visuele impact.

Het is dan ook vooral een boek om rustig doorheen te bladeren en je te verwonderen over hoe nauwkeurig en esthetisch planten al meer dan tweehonderd jaar geleden werden afgebeeld.

Dit boek sluit naadloos aan op het vorige deel, *The History of the Art*, waardoor je het – ondanks de wat beknopte teksten – gemakkelijk kunt doorlezen om snel bij de indrukwekkende afbeeldingen uit te komen. Hoewel de tekst inhoudelijk weinig nieuws toevoegt ten opzichte van het eerdere werk, biedt het voldoende achtergrond om ook op zichzelf goed leesbaar en informatief te zijn. Samen geven de twee boeken een prachtig totaalbeeld: het eerste voor de historische context en verhalen, het tweede voor de visuele pracht van de botanische kunst.

Persoonlijk ben ik een liefhebber van de romantische schilderkunst van kunstenaars als B.C. Koekkoek – tegenwoordig soms als oubollig weggezet. De illustraties in dit boek zijn echter verre van oubollig: ze zijn gewoonweg schitterend, technisch indrukwekkend en roepen bij mij, in elk geval, een gevoel van verwondering op over hoe mooi de natuur kan zijn.

Theo

JAARGANG 2
No. 5
September 1981

CACTUSSEN EN POLITIEK

Geïnspireerd door een artikel van Manfred Fiedler in "Der Frankfurter Kakteen-Freund" (1981, no. 3) ben ik, terwijl de verkiezingen voor de Tweede Kamer al weer lang achter de rug zijn en de nieuwe regering nog niet in zicht, me gaan realiseren, dat er voor bijna elke wereldbeschouwing of anderszortige belangen wel een partij is (kijk U er de verkiezingslijsten nog maar eens op na!), maar dat wij, cactusliefhebbers, eigenlijk op politiek terrein volledig ondervertegenwoordigd zijn. Nu zou het natuurlijk wenselijk zijn om een Cactus Partij Nederland op te richten, maar afgezien van het feit, dat bij de politieke partijen de gebruikelijke afkorting dan C.P.N. zou zijn en dat tot zekere onbedoelde verwisselingen aanleiding zou kunnen geven, kan met zekerheid worden vastgesteld, dat voor de zo uiteenlopende belangen en interessen van de cactusliefhebbers in het algemeen en de nederlandse in het bijzonder één partij beslist onvoldoende is. Nee, het "partijenlandschap" moeten we ons als volgt trachten voor te stellen:

Lijst 1 - C.C.P. - de Conservatieve Cactus Partij. Zoals overal moet er ook hier een behoudende richting zijn. De C.C.P.-er wordt met een gebruikelijke term als "lumper" betiteld, hetgeen niets met lompe of lompen te maken heeft, maar alles met het nieuw-nederlandse "lumping" = samenvoegen. Deze partij strijdt namelijk in alle hevigheid voor handhaving van de klassieke indeling van de cactus volgens Schumann (Gesamtbeschreibung der Kakteen, 1898) en voor een ingrijpende samenvoeging van slechts een gering aantal soorten bevattende, zogenaamde "kleine" geslachten tot

zogenaamde verzamelgeslachten. Hun verkiezingsleus luidt dan ook: "Buxbaum en Schumann in overeenstemming".

Lijst 2 - U.C.P. - Ultraconservatieve Cactus Partij. Zij heeft zich van de C.C.P. afgescheiden, aangezien ze de opvattingen van die partij niet consequent genoeg vindt. Zij eist namelijk een reducering van alle soorten tot slechts één enkel alles omvattend eenheidsgeslacht Cactus. Hierbij beroepen zij zich op de historische betekenis van de cactussystematicus Dr. Otto Kuntze en beschouwen zijn werk "Revisio Generum Plantarum" uit 1891 als hun politiek manifest. Het motto van de U.C.P. luidt: "Cactus aller geslachten, verenigt U!"

Lijst 3 - P.C.F. - het Progressief Cactus Front. Dit vormt de oppositie tegenover beide al genoemde partijen, omdat ze de verregeerde onderverdeling der cactus in "kleine" geslachten à la Britton & Rose (The Cactaceae, 1920) en vooral Backeberg (Die Cactaceae, 1958) voorstaat. In de volksmond worden de leden van deze partij "splitters" genoemd, niet omdat ze de splinter in de ogen van anderen wel zien, in plaats van de spreekwoordelijke balk in de eigen ogen, maar omdat ze het "splitting" = opdelen, versplinteren van geslachten willen bevorderen. Hun devies "split alom" heeft dan ook niets te maken met de gelijkkluidende maar geheel anders bedoelde reclame van een bekende wegenbouwfirma, die onlangs met een fabrikant van autoruiten is gefuseerd.

Lijst 4 - R.P.C.B. - de Radicaal-Progressieve Cactus Beweging is het resultaat van een verdere versplintering van de P.C.F., overigens een consequente uitvoering van de theorie in de praktijk. De aanhangers van de R.P.C.B. zijn de opvatting toegedaan, dat de rijkdom aan vormen bij cactus pas werkelijk tot zijn recht komt en dat daarmee alle twijfelgevallen ook uit de wereld worden geholpen, als men voor elke plant een eigen geslacht opstelt. Deze partij is dan ook de verkiezingen ingegaan onder het motto "Suum cuique" (d.w.z. ieder het zijne).

Lijst 5 - V.N.C.U. - Volks-Nationale Cactus Unie. Zij heeft als hoofddoel de instandhouding en bevordering van het gebruik van het nederlandse in de cactuskunde. Daarom wijzen de leden het gebruik van latijnse namen beslist af en staan op het gebruik - in eerbiedige navolging van A.J. van Laren (Verkade-album, 1931) - van nederlandse namen zoals bijvoorbeeld kranscactus, duivelskop, bisschopsmuts, etc. Overigens mogen volgens de V.N.C.U. alleen die cactus voor zaadwinning worden gebruikt, die al ten minste drie generaties lang aantoonbaar raszuiver in Nederland worden gekweekt. De Unie streeft ernaar alle importplanten, of uit importzaden gekweekte planten, zo spoedig mogelijk terug te zenden naar het gebied, waar ze van nature thuishoren.

Lijst 6 - K.V.L. - Kaktus Volks Liga. Zij beroept er zich op, dat cactus, in tegenstelling tot orchideeën, van meet af aan de hobby van de minder bevoorrechte bevolkingsklasse zijn geweest. Zij eist de nationalisatie van alle verzamelingen met meer dan 3000 planten en onteigening van kasbezitters. Verder moeten leden van de K.V.L. zich overwegend bezig houden met roodbloeiende planten.

Lijst 7 - A.C. - Alternatieve Cactofielen. Zij stellen zich ten doel cactus te kweken onder voorwaarden die gelijk zijn aan die op de natuurlijke standplaats en wijzen het gebruik van potten, die zij als "plantenbajes" betitelen, af, evenals het enten en het gebruik van kunstmest, insecticiden en fungiciden. Op grond van hun latente anti-amerikaanse instelling willen aanhangers uitsluitend cactus van gegarandeerd niet-amerikaanse oorsprong, daar dat indiaans cultuurbezit is. Naar gewoonlijk goed ingelichte kringen ons medegedeeld hebben is de A.C. grotendeels gevormd uit "mescal-buttons" etende junkies.

Lijst 8 - L.S.U. - Liberale Succulenten Unie. Zij vecht voor de gelijkberechtiging van cactus en andere succulenten. Mochten ze ooit van de regering deel uit gaan maken, dan willen ze dit

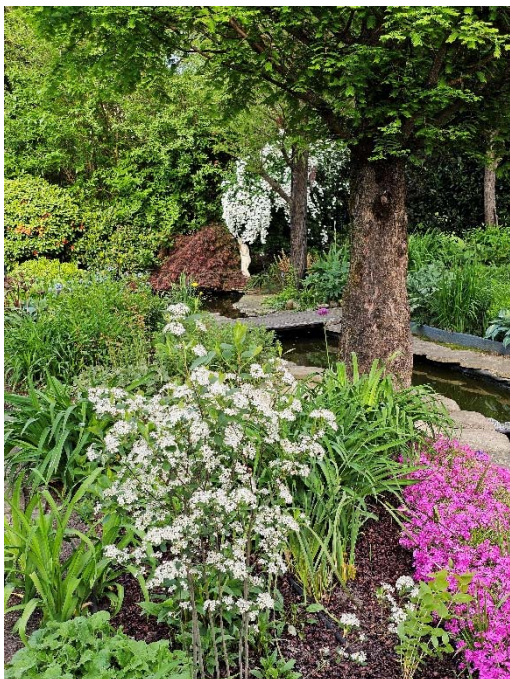
punt opgenomen zien in het emancipatiebeleid van die nieuwe regering. Verder willen ze erkenning van al dan niet gemengde cactusverzamelingen als agrarisch nevenbedrijf.

Het is niet uitgesloten, dat ik nog de een of andere splinterpartij vergeten ben. Voor correcties en aanvullingen op deze lijst ben ik dan ook een ieder zeer dankbaar. Nieuwe partijen kunnen in deze rubriek worden opgenomen als het partijprogramma, ondertekend door tenminste 7 partijleden aan mij is toegezonden.

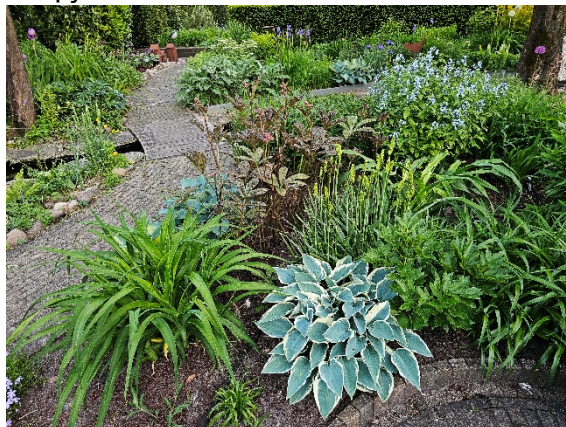
Mi

Onder ons gezegd

Verslag van de tuinavonden op 8 mei bij de fam. Welman in Neede en op 12 juni bij de fam. Hardiek in Enschede.

Trudy en Ben hebben een prachtige tuin met rotsplanten en vaste planten. De cactussen staan meest in huis en buiten, ook die zien er goed uit. We hebben in huis nog gezellig nagepraat onder het genot van een drankje en een hapje.

Jur en Marita hebben een leuke tuin met o.a. potplanten en bijzondere bol- en knolgewassen. De kas met diverse cactussen ziet er prima uit. De volière met veel soorten vogels heeft ieders aandacht. Jur showt een nestje vogels die 's morgens uit het ei zijn gekomen. Nadat we alles hebben bekeken wordt in huis nog gezellig nagepraat onder genot van koffie met wat lekkers en een hapje en een drankje.

Johan van Dijk heeft een paar kratjes met planten bij Tonnie en Bennie gebracht, hij had ze over. Hartelijk dank hiervoor.

Annie

Jaarprogramma 2025

Januari	9	Lezing door Theo Rengelink.
Februari	13	Jaarvergadering en lezing door Trudy Welman.
Maart	13	Praktijkavond
April	10	Lezing door Henk Viscaal.
Mei	8	Tuinbezoek.
Juni	12	Tuinbezoek.
	28	Reisje.
Juli	10	Kruidentuin.
Augustus		Vakantie.
September	11	Jubileumavond met Gert Ubink.
Oktober	9	Ruilavond.
November	13	Gastspreeker.
December	11	Foto- en praatavond.

Open Dag

Zaterdag 11 april 2026

Mijnsherenweg 20

1433 AS Kudelstaart

Tel. 0297 326889

